

Kirsti Mäenpää

Koppisten kopla



lentopalloharrastusaiheinen lastenkirja

Koppisten kopla

Kirsti Mäenpää
2017

Lentopallo-harrastuksesta kertova lastenkirja.

Kirja on omistettu lastenlapsilleni Eetulle, Emmalle, Oonalle, Peppiinalle,
Nemolle, Valtille, Nilulle, Najalle, Kasperille ja Danielille

2017 Kirsti Mäenpää

Etukannen kuva ja kirjan kuvitus: Kirsti Mäenpää

Kustantaja: BoD – Books on Demand GmbH, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-339-977-8



ALKUSANAT

Retki kirjastoon.

Koulun iltapäiväkerholla on tänään kirjastopäivä. Lapset puetaan keltaisiin, heijastaviin suojaliiveihin ja niin he lähtevät parijonossa kävelen, puolen kilometrin päässä sijaitsevaan kirjastoon. Tätejä on mukana kolme, yksi kävelee edellä, taluttaen pienimpiä molemmissa käsissään. Keskellä kulkee Saara-täti, hänelläkin on lapsen käsi kädessään.

Viimeisenä puuskuttaa Sirkka, valvoen, että kaikki pysyvät kävelykadulla.

Mukana ovat ensimmäisen, toisen ja kolmannen luokan iltapäiväkerholaiset. Nämä lapset ovat koulun suojissa, kunnes vanhemmat pääsevät töistään ja hakevat lapsensa. Lasten ei tarvitse olla koulun

loputtua yksin kotona, vaan saavat olla tässä mukavassa iltapäiväkerhossa kavereitten kanssa.

Kerhossa tehdään kaikenlaista kivaa. Niin kuin nytkin, tämä kirjastoretki on monen mielestä hurjan hauska juttu. Kirjastossa voi istua ja lukea kaikessa rauhassa, sekä etsiä uusia kirjoja kotiin asti lainaksi. Kirjaston tädit auttavat mielellään, jos on ajatuksissa jokin aihe, mistä kertovan kirjan haluaisi löytää.

Isommat tytöt rakastavat hevoskirjoja, pienemmät tytöt taas lukevat ja katselevat muumikirjoja. Pojat selailevat seikkailukirjoja. Joku arvailee mielessään, jaksaisiko lukea Harry Potteria loppuun asti, tai ainahan voisi pyytää äitiä tai iskää lukemaan, jos ei itse jaksaa.

- Mutta hei, nyt on täällä aivan uusi kirjasarja, huudahtaa iltapäiväkerhon Sirkka-täti. Katsokaapas näitä. Näissä kirjoissa kerrotaan lasten urheiluharrastuksista, tarua ja totta. Otetaanko mukaan?

- Otetaan, huutavat kaikki yhteen ääneen. Luetaan ensiksi se kirja,

jossa kerrotaan lasten lentopallopeleistä.

Koulussa Sirkka-täti aloittaa kirjan lukemisen ääneen kaikille.



KOPPISTEN KOPLA

1.

Keltainen koti tönöttää metsän reunassa, hiukan erillään muusta talorykelmästä. Talon nimi on Koppila. Siellä asuu siis Koppisen perhe.

Savupiipusta nousee sankka savu korkealle, kohti pilviä. Pihamaalla käy vilске. Lauma kaikenikäisiä lapsia leikkii kymmentä tikkua talon ympärillä.

- Älä kurki, muuten sinut nähdään, sihahtaa Paavo Pekalle, joka ei malta pysyä piilossa, vaan on koko ajan ryntäämässä nurkan takaa tikkulaudalle.

- Äläkä sinä aina komentele minua, tiedän kyllä itsekin, milloin pitää syöksyä, kuiskaa Pekka takaisin, mutta vetää kuitenkin päänsä pois.

Pihalla on aavemaisen hiljaista, kunnes joku ehtii laudalle potkaisemaan tikut pitkin nurmikkoja. Silloin alkaa hetkeksi samanlainen meteli, kuin

inkkarielokuvissa, jossa intiaanit ratsastavat pusikoista aavikolle sotahuutoja toitottaen.

Välillä joku kipaisee sisällä kysymässä äidiltä: *joko ovat valmiita?* Äiti paistaa isossa leivinuunissa rieskoja. Semmoisia vaaleita, ohrajauhoista tehtyjä, ohuita leipiä, joissa on ruskeita pilkkuja keskellä, paitsi silloin, kun äiti unohtuu puhumaan puhelimesta naapurin tädin kanssa. Silloin suurin osa rieskoista tulee uunista ulos mustareunaisina ja ovat niin kovia, että pitää haukata tosi varovasti, etteivät heiluvat etuhampaat irtoa. Nämä mustareunaiset kakkarat ovat isän herkkuja. Yleensä ne säästetäänkin isälle illaksi.

Tässä, kymmenen tikkua laudalla – leikissä, on Pekka ovelin ja nopein kintuistaan. Tikkujen vartiossa seisova ei ehdi ottaa kuin yhden askeleen sivuun, niin jo Pekka syöksyy nurkan takaa ja potkaisee tikut laudan päältä.



Tytöt, Siiri ja Saara, eivät voi pidätellä nauruaan, vaan tirsкуvat äänekkäästi paljastaen piilonsa.

- Voi teitä pöhköjä, ei oteta teitä enää meidän puolelle ainakaan, kun ette osaa olla hiljaa, valistaa Pekka.
- Menkää sisälle leikkimään niillä barbeillanne, meillä pojilla alkaa

harjoitusottelu Ruotsi-Suomi lentopallomaatottelussa. Eihän teistä ole siihenkään, paitsi jos olette tuomareina, niin me saadaan kaikki pelata.

- No joo, kyllä me osataan olla tuomareina. Kyllä me nähdään, milloin pallo jää kenttään ja milloin lentää rajan yli. Mutta mekin haluaisimme pelata, isä on opettanut, tinkaa Siiri.

Kesken eipäs - juupas -keskustelun aukeaa ulko-ovi. Äiti seisoo pönäkkänä esiliinassaan ja huutaa lapset sisälle välipalalle. Äidillä on jo iso vatsa. Siellä on kuulemma uusi sisko tai veli kasvamassa.

Keittiön pöydällä on korkea pino ruskeapilkkuisia rieskaleipiä liinan alle peiteltyinä. Liinan alta nousee makea höyry. Vierellä on voirasia, kannullinen maitoa ja toinen punaista mehua, jossa on vielä vaahtoa pinnalla.

Alkaa kinastelu, kuka saa isoimman palasen leipää, kenen vuoro on saada veitsi voin levitystä varten. Pöydällä on vain yksi veitsi, loput kaksikymmentä ovat likaisina astianpesukoneessa. Äiti ei jaksakaan enää pestä

Kertomus yhden perheen lentopalloharrastuksesta vauvasta vaariin tyyllillä.

Mitä kaikkea voikaan tapahtua perheessä, jossa lapset harrastavat urheilua kaikissa sen vivahteissa ja vanhemmat höösäävät mukana. Joukkuelajeista tuli kuitenkin lentopallosta ylivoimainen ykkönen, jonka seurassa koettiin monta ikimuistoista hetkeä.

Tätä kirjaa voidaan lukea pienimmille iltasatuna ja hieman isommat jo koulussa olevat, lukevat itsekseen ja hymyilevät.....



BoD[™]
BOOKS on DEMAND

www.bod.fi